

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 20 april 2010 in zaak nr. 09/38589 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 oktober 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 april 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 mei 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de overwegingen wordt onder de minister tevens verstaan diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de grieven 1 en 2, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling zijn lidmaatschap van de Rastriya Prajatantra Partij (hierna: de RPP) niet aannemelijk heeft gemaakt, en dat er daarom aanleiding bestond voor nader onderzoek door het ministerie van Buitenlandse Zaken naar de door de vreemdeling overgelegde brief van de RPP, waaruit zijn lidmaatschap zou moeten blijken.

De minister voert daartoe aan, voor zover thans van belang, dat de rechtbank zijn standpunt dat de vreemdeling zijn lidmaatschap van de RPP niet aannemelijk heeft gemaakt ten onrechte niet terughoudend heeft getoetst en dat zij, als zij het juiste toetsingskader had gebruikt, niet tot het oordeel had kunnen komen dat dit standpunt onjuist is. Voorts heeft de rechtbank niet onderkend dat het overleggen van de brief van de RPP hem op zichzelf niet noopte tot het laten verrichten van nader onderzoek door het ministerie van Buitenlandse Zaken, aangezien, gelet op het voorgaande, het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is te achten en voorts de authenticiteit van de brief van de RPP niet kan worden vastgesteld, aldus de minister.

2.2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is

derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (zie onder meer de uitspraak van 4 februari 2010 in zaak nr. 200904160/1/V3; www.raadvanstate.nl), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de asielzoeker in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De maatstaf bij die te verrichten toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de minister, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.2.3. In hoger beroep is niet opgekomen tegen het oordeel van de rechtbank dat de minister in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen en dat daarom van diens asielrelaas een positieve overtuigingskracht moet uitgaan. Dat oordeel staat derhalve thans in rechte vast.

2.2.4. Zoals de Afdeling evenzeer heeft overwogen (zie voormelde uitspraak van 4 februari 2010), zal, indien aan een vreemdeling een van de omstandigheden als genoemd onder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000 is tegengeworpen, volgens paragraaf C14/2.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 van de verklaringen een positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten.

2.2.5. In het besluit van 2 oktober 2009 en het daarin ingelaste voornemen heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling geen positieve overtuigingskracht heeft. Aan dit oordeel heeft hij ten grondslag gelegd dat de vreemdeling zijn lidmaatschap van, en politieke activiteiten voor de RPP niet aannemelijk heeft gemaakt. Daarbij heeft de minister in aanmerking genomen dat de vreemdeling heeft verklaard de structuur en het beleid van de RPP niet te kennen, terwijl hij ook heeft verklaard sedert 2000/2001 lid te zijn van de RPP, dat hij de partijprincipes heeft uitgedragen en dat hij een actieve bijdrage heeft geleverd bij de Nepalese verkiezingen van 2008. Voorts acht de minister van belang dat de vreemdeling niet heeft kunnen aangeven hoeveel leden de RPP heeft, dat hij – zonder daarvoor een genoegzame

verklaring te geven – verschillend heeft verklaard over wie de nationale leider van de RPP is en wie voor deze partij in zijn district verkiesbaar was in 2008 en dat hij geen namen heeft kunnen noemen van de acht of negen jongeren in zijn woonplaats die zich volgens hem bij de partij hebben aangesloten. Daarnaast kan volgens de minister aan de door de vreemdeling overgelegde brief van de RPP en het afschrift van zijn lidmaatschapskaart van de RPP niet de waarde worden gehecht die de vreemdeling daaraan gehecht wil zien. De minister wijst er in dit verband op dat de vreemdeling weinig heeft kunnen verklaren over de RPP, dat uit de brief van de RPP niet blijkt op welke wijze de inhoud daarvan tot stand is gekomen en dat de echtheid van de brief niet kan worden vastgesteld. Bovendien heeft de vreemdeling slechts een afschrift van zijn lidmaatschapskaart van de RPP overgelegd, welke niet op authenticiteit kan worden onderzocht. Dat de verklaringen van de vreemdeling overeenkomen met de informatie uit het algemeen ambtsbericht Nepal van 30 november 2008 leidt, gelet op het vorengaande, niet tot een ander oordeel, aldus de minister.

2.2.6. In de aangevallen uitspraak, voor zover thans van belang, heeft de rechtbank overwogen dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling zijn lidmaatschap van de RPP niet aannemelijk heeft gemaakt en dat er om die reden geen aanleiding was voor nader onderzoek naar de brief van de RPP. De rechtbank heeft daarbij in aanmerking genomen dat de vreemdeling, anders dan de minister stelt, in het nader gehoor van 22 oktober 2008 wel juist heeft verklaard over de naam van de partijleider van de RPP. Voorts heeft de minister, volgens de rechtbank, de vreemdeling, gezien zijn bescheiden rol als gewoon lid en zijn achtergrond als boer, niet kunnen tegenwerpen dat hij geen kennis draagt van de landelijke bestuursstructuur en het beleid van de RPP. De rechtbank is van oordeel dat de minister, door vervolgens op voorhand te stellen dat de brief van de RPP niet kan leiden tot een geloofwaardig geacht asielrelaas, niet zorgvuldig heeft gehandeld. De minister heeft niet mogen afzien van een nader onderzoek naar die brief, nu juist met die brief het relaas van de vreemdeling zou kunnen worden aangetoond, aldus de rechtbank.

2.2.7. Door te overwegen zoals hiervoor onder 2.2.6. is weergegeven, heeft de rechtbank een deel van de gronden waarop het standpunt van de minister dat de vreemdeling zijn lidmaatschap van de RPP niet aannemelijk heeft gemaakt, is gebaseerd, onbesproken gelaten. Voorts berust de overweging van de rechtbank dat de vreemdeling, anders dan de minister stelt, tijdens het nader gehoor van 22 oktober 2008 wel juist heeft verklaard over de naam van de partijleider van de RPP, op een onjuiste lezing van het besluit van 2 oktober 2009. De minister heeft in dat besluit en het daarin ingelaste voornemen immers aan de vreemdeling tegengeworpen dat hij in het aanvullend gehoor van 16 januari 2009 niet de vragen heeft kunnen beantwoorden wie de kandidaat voor zijn partij was in zijn eigen district voor de verkiezingen van 2008 en wie de nationale leider van de RPP is. Aldus heeft de rechtbank ten onrechte de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de vreemdeling door de minister niet terughoudend getoetst en haar eigen oordeel voor dat van de minister in de plaats gesteld.

2.2.8. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, heeft de minister zich, op grond van de in zijn besluit van 2 oktober 2009 en het daarin ingelaste voornemen neergelegde gronden, zoals deze hiervoor onder 2.2.5. zijn weergegeven, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vreemdeling zijn relaas dat hij lid is van de RPP niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.2.9. Uit de uitspraak van de Afdeling van 9 september 2008 in zaak nr. 200805797/1 (www.raadvanstate.nl) blijkt dat, wanneer het een eerste aanvraag betreft, de gevolgen van de omstandigheid dat de authenticiteit van een door de desbetreffende vreemdeling overgelegd document niet is vastgesteld, niet zonder meer voor risico van de vreemdeling komen. Voorts blijkt uit die uitspraak dat, indien de minister het asielrelaas van de vreemdeling in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten en de authenticiteit van een door de vreemdeling overgelegd document niet is vastgesteld, de minister zich in redelijkheid op het standpunt kan stellen dat aan dat document niet de door de vreemdeling gewenste waarde kan worden toegekend.

Zoals in 2.2.8. is overwogen, heeft de minister het relaas van de vreemdeling dat hij lid is van de RPP in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. Voorts is de door de vreemdeling overgelegde brief van de RPP door het Bureau Documenten van de Immigratie- en Naturalisatiedienst onderzocht en heeft dit bureau geconcludeerd dat wegens het ontbreken van betrouwbaar referentiemateriaal niet met voldoende zekerheid een uitspraak kan worden gedaan over de echtheid van dat document. Gelet op voormelde uitspraak van de Afdeling van 9 september 2008 heeft de minister daarom in redelijkheid aan de brief van de RPP niet de door de vreemdeling gewenste waarde hoeven toekennen. De minister heeft derhalve geen grond hoeven zien om nader onderzoek te verrichten naar de brief.

Gelet op het vorengaande slagen de grieven.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 2 oktober 2009 alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 april 2010 in zaak nr. 09/38589;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. A.W.M. Bijloos, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

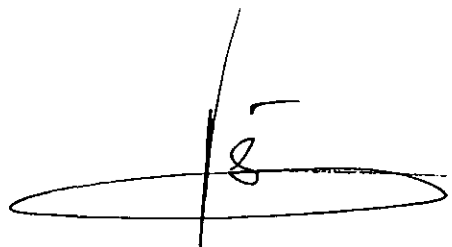
w.g. Van der Winden
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juli 2011

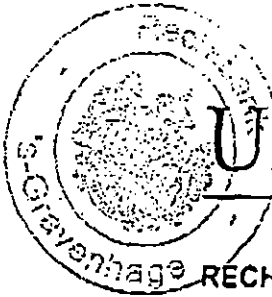
53-595.

Verzonden: 13 juli 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser



Uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/38589

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Nepalese nationaliteit,
IND dossiernummer 0810.20.1153, eiser,
gemachtigde mr. W. Boelens, advocaat te
Utrecht;

en

**De Minister van Justitie als rechtsopvolger van
de Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. J.L.H. Eefling,
ambtenaar ten departemente, verweerder.**

IND lokatie:	Zwolle	
Dossiernr:		
ULAD ontvangstdatum:		
Briefnr:		
IND ontvangstdatum:	21/03/2010	
Registratie in naam m.w.r.:		
INDIS datum:		unit:
invoer- naam m.w.r.:		
controle datum:		unit:

9

1. Procesverloop

Op 20 oktober 2008 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 2 oktober 2009 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 22 oktober 2009 is daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 13 november 2009 is het beroep voorzien van gronden. Verweerder heeft geen verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 18 maart 2010 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 09/38589

blad 2/5

2. Overwegingen

2.1 Blijkens de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.

2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit geoordeeld dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser, omdat eiser toerekenbaar geen of onvoldoende reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het relaas de positieve overtuigingskracht mist die in dat geval geëist mag worden om de juistheid ervan aan te kunnen nemen. Verweerder acht het relaas daarom ongeloofwaardig.

Eiser heeft de juistheid van dat oordeel betwist.

2.3 De rechtbank zal toetsen of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht.

2.4 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat aan eiser valt toe te rekenen dat hij geen reis-, nationaliteit-, of identiteitsdocumenten heeft overgelegd. Verweerder heeft toerekenbaar kunnen achten dat eiser zijn nationaliteitsverklaring en identiteitskaart heeft afgegeven aan de reisagent toen hij in Europa was, nu onvoldoende van dwang van de zijde van de reisagent is gebleken. Eisers afhankelijkheid van een reisagent doet niet af aan zijn eigen verantwoordelijkheid voor de staving van zijn asielrelaas.

Voorts heeft verweerder in redelijkheid toerekenbaar kunnen achten dat eiser geen gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd omtrent de reisroute. Verweerder heeft in redelijkheid kunnen stellen dat ook in het geval van koorts en ziekte mag worden verwacht dat enige informatie kan worden verschaft over de specifieke indrukken die tijdens de reis worden opgedaan.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 kunnen tegenwerpen.

2.5 Indien zich één van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden voordoet, mogen in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.6 Ter onderbouwing van het standpunt dat het relaas van eiser geen positieve overtuigingskracht heeft en daarom door verweerder ongeloofwaardig is geacht, heeft verweerder overwogen dat van iemand die stelt sinds 2000 of 2001 lid te zijn van een partij in redelijkheid mag worden verwacht dat hij op zijn minst basale informatie kan geven over de structuur en het beleid (en het totale aantal leden) van de partij. Het enkele overleggen van

AWB 09/38589

blad 3/5

de brief van de Rastriya Prajatantra Party Nepal (RPP) maakt dit niet anders. Voorts blijkt uit de brief niet op welke wijze de inhoud tot stand is gekomen. Derhalve kan aan de brief niet de waarde worden gehecht die eiser eraan gehecht zou willen zien. Nader onderzoek naar de brief is niet geïndiceerd. Verweerder verwijst daarbij naar een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 9 september 2008, 200805797/1. Eiser heeft voorts enkel een kopie van de lidmaatschapskaart van de RPP overgelegd. Nu een kopie niet op echtheid kan worden onderzocht, kan daaraan niet de waarde worden gehecht die eiser daaraan gehecht zou willen zien. Eiser heeft niet kunnen verklaren waarom hij tijdens het aanvullend gehoor niet reeds heeft verteld dat Krishna Prasaf Upadhaya verkiesbaar was in zijn district en dat Kamal Thapa de nationale partijleider is. Uit het rapport aanvullend gehoor blijkt dat eiser op de vraag wie er voor zijn eigen partij verkiesbaar was, het antwoord schuldig moest blijven.

Het enkel noemen van informatie uit het Algemeen Ambtsbericht van 30 november 2008 en op grond daarvan concluderen dat de verklaringen van eiser hiermee overeen komen, maakt, mede gelet op hetgeen in het voornemen en in het onderhavige besluit is overwogen over de geloofwaardigheid van eisers asielaas, de onderhavige besluitvorming voor verweerder niet anders.

2.7 Eiser heeft -zakelijk weergegeven- in de gronden van beroep aangevoerd dat eiser slechts gewoon lid van de RPP was en heeft, afgezien van zijn deelname aan de campagne voor de verkiezingen van 10 april 2008 nooit politieke activiteiten ontplooid. Verweerder heeft eiser ten onrechte tegengeworpen dat hij geen basale informatie kan verschaffen over de structuur, het beleid en het totale aantal leden van de RPP. Eiser is een eenvoudige landbouwer die in het geheel geen politieke carrière ambieerde. Zijn lidmaatschap van de RPP had in wezen niet veel meer om het lijf dan een sympathiebetuiging aan de Nepalese monarchie. Dat eiser geen kennis draagt van de landelijke bestuursstructuur en het beleid is gezien zijn bescheiden rol als gewoon lid niet bevreemdend. Verweerder heeft eiser niet specifiek gevraagd naar de namen van de RPP-jongeren uit zijn woonplaats. Daarnaast is het naar de Nepalese omgangsvormen bepaald ongebruikelijk om mensen met hun voornaam aan te spreken. Ter onderbouwing van zijn lidmaatschap van de RPP heeft eiser een brief overgelegd waarin niet alleen zijn lidmaatschap is bevestigd, maar ook eisers optreden tijdens de verkiezingscampagne en de ontvoering door de leden van de YCL. De originele brief van de RPP (waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld) moet in combinatie met de lidmaatschapskaart (kopie) worden gezien. Bovendien bevindt zich in het dossier een door de Kmar echt bevonden document van vermissing van de lidmaatschapskaart. De persoonlijke ervaringen van eiser komen overeen met hetgeen staat beschreven in het Algemeen Ambtsbericht van 30 november 2008. Van belang acht eiser de MAPP-melding, waarmee eiser beoogt te onderbouwen dat hij in Nepal traumatische ervaringen heeft ondergaan nadat hij in handen van de YCL was gevallen.

2.8 Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser de authenticiteit van de door hem overgelegde verklaringen van de RPP niet aannemelijk heeft gemaakt. Hiertoe is overwogen dat het Bureau Documenten heeft geconcludeerd dat de echtheid van deze documenten wegens het ontbreken van referentiemateriaal niet kan worden vastgesteld.

2.9 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, door eisers beroep op de verklaring van de RPP te weerleggen met de overweging dat eiser de authenticiteit niet aannemelijk heeft gemaakt, niet onderkend dat, nu het hier een eerste aanvraag betreft, dit geen omstandigheid is waarvan de gevolgen zonder meer voor risico van de vreemdeling komen. De rechtbank wijst in dit verband op de uitspraak van de Afdeling van 9 september

AWB 09/38589

blad 4/5

2008 (nr. 200805797/1). Verweerder heeft erop gewezen dat er voor verweerder geen aanleiding was om het ministerie van Buitenlandse Zaken te verzoeken nader onderzoek te verrichten, nu verweerder op basis van de in r.o. 2.6 genoemde argumenten tot de conclusie is gekomen dat eiser het lidmaatschap van de RPP niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.10 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser zijn lidmaatschap van de RPP niet aannemelijk heeft gemaakt en dat er om die reden geen aanleiding was voor nader onderzoek door het ministerie van Buitenlandse Zaken. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiser anders dan verweerder stelt tijdens het nader gehoor op pagina 9 wél juist heeft verklaard over de partijleider van de RPP. Voorts overweegt de rechtbank dat verweerder de omstandigheid dat eiser geen kennis draagt van de landelijke bestuursstructuur en het beleid, gezien zijn bescheiden rol als gewoon lid en zijn achtergrond als boer, niet tegen heeft kunnen werpen.

2.11 Door vervolgens op voorhand te stellen dat de brief van de RPP niet kan leiden tot een geloofwaardig geacht asielrelaas heeft verweerder niet zorgvuldig gehandeld. Verweerder heeft niet onder verwijzing naar de eerdergenoemde uitspraak van de Afdeling van 9 september 2008 kunnen afzien van nader onderzoek naar de brief van de RPP, nu juist met die brief eisers relaas aangetoond zou kunnen worden.

2.12 Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat, gezien in het licht van het niet ongeloofwaardig geachte asielrelaas van eiser en de omstandigheid dat de authenticiteit van de brief van de RPP niet vastgesteld kan worden, geen aanleiding bestond voor nader onderzoek door het ministerie van Buitenlandse Zaken.

2.13 Gelet op het vorenstaande is het beroep gegrond.

2.14 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

AWB 09/38589

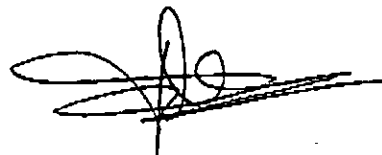
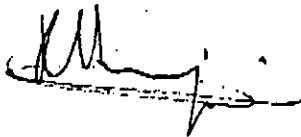
blad 5/5

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 2 oktober 2009;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen, met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 874,= aan eiser te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F. van der Maden, als rechter, en door deze en mr. R.D. Hemminga als griffier ondertekend. Uitgesproken in het openbaar op 20 APR 2010

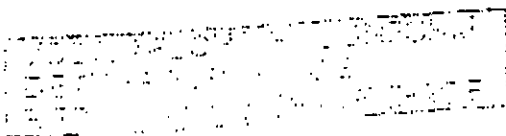


Afschrift verzonden op: 20 APR 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing



Justitie



Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 MEI 2010	
ZAAKNR.	201004857
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Postadres postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Dossiernummer
L/w kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Procesvertegenwoordiging

mr. R. Jonkman

(038) 888 6509

18 mei 2010

0810-20-1153

2

Hoger beroep Minister van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige
voorziening /

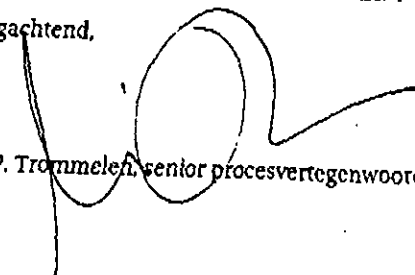
Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle van 20 april 2010, verzonden op 20 april 2010, met kenmerk AWB 09/38589.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Minister zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Minister geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist. Het belang van de Minister bij de gevraagde voorziening is, ongeacht de uitkomst van de procedure, gelegen in de vaststelling dat de Minister geen dwangsom verschuldigd zal worden over de periode van de behandeling van het hoger beroep. Daarnaast is het belang gelegen in het voorkomen van de situatie dat de Minister het beslisproces voortzet en met inachtneming van de uitspraak mogelijk inwilligt, indien met de gegrondverklaring van het hoger beroep de inwilliging weer teniet wordt gedaan.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,


N.A.P. Trommelen, senior procesvertegenwoordiger



Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

18 MEI 2010

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie te 's-Gravenhage,
appellant
gemachtigde: mevr. mr. N.A.P. Trommelen,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 20 april 2010
met kenmerk AWB 09/38589

Inzake:

met IND-kenmerk 0810-20-1153
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. W. Boelens
advocaat te (3581 PX) Utrecht, aan het Schoolplein 5A

Procesvertegenwoordiging Zwolle
postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE

Contactpersoon:
mr. R. Jonkman
Tel. (038) 888 6509

1. Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle van 20 april 2010, verzonden op 20 april 2010, met kenmerk AWB 09/38589 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 2 oktober 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 20 oktober 2008 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 2 oktober 2009 heeft de Staatssecretaris van Justitie deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in de rechtsoverwegingen 2.8 en 2.9 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser de authenticiteit van de door hem overgelegde verklaringen van de RPP niet aannemelijk heeft gemaakt. Hiertoe is overwogen dat het Bureau Documenten heeft geconcludeerd dat de echtheid van deze documenten wegens het ontbreken van referentiemateriaal niet kan worden vastgesteld.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, door eisers beroep op de verklaring van de RPP te weerleggen met de overweging dat eiser de authenticiteit niet aannemelijk heeft gemaakt, niet onderkend dat, nu het hier een eerste aanvraag betreft, dit geen omstandigheid is waarvan de gevolgen zonder meer voor risico van de vreemdeling komen. De rechtbank wijst in dit verband op de uitspraak van de Afdeling van 9 september 2008 (nr. 200805797/1). (...)"

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in de rechtsoverwegingen 2.10, 2.11. en 2.12 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser zijn lidmaatschap van de RPP niet aannemelijk heeft gemaakt en dat er om die reden geen aanleiding was voor nader onderzoek door het ministerie van Buitenlandse Zaken. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiser anders dan verweerder stelt tijdens het nader gehoor op pagina 9 wél juist heeft verklaard over de partijleider van de RPP. Voorts overweegt de rechtbank dat verweerder de omstandigheid dat eiser geen kennis draagt van de landelijke bestuursstructuur en het beleid, gezien zijn bescheiden rol als gewoon lid en zijn achtergrond als boer, niet tegen heeft kunnen werpen.

Door vervolgens op voorhand te stellen dat de brief van de RPP niet kan leiden tot een geloofwaardig geacht asielrelaas heeft verweerder niet zorgvuldig gehandeld. Verweerder heeft niet onder verwijzing naar de eerdergenoemde uitspraak van de Afdeling van 9 september 2008 kunnen afzien van nader onderzoek naar de brief van de RPP, nu juist met die brief eisers relaas aangetoond zou kunnen worden.

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat, gezien in het licht van het niet ongeloofwaardig geachte asielrelaas van eiser en de omstandigheid dat de authenticiteit van de brief van de RPP niet vastgesteld kan worden, geen aanleiding bestond voor nader onderzoek door het ministerie van Buitenlandse Zaken."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.12 en 2.14 op pagina 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan. Daarbij gaat de Minister ervan uit dat de rechtbank in rechtsoverweging 2.12 heeft bedoeld te overwegen dat de Minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat, gezien in het licht van het ongeloofwaardig geachte asielrelaas van de vreemdeling en de omstandigheid dat de authenticiteit van de brief van de RPP niet vastgesteld kan worden, geen aanleiding bestond voor nader onderzoek door het ministerie van Buitenlandse Zaken

4. Toelichting op de grieven

Aangaande grief 1

- 4.1. De Minister merkt op dat het standpunt zoals dat in het bestreden besluit is verwoord en zoals dit in het verweerschrift en ter zitting is toegelicht in de onderhavige rechtsoverweging niet juist is weergegeven. Immers, de Minister heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat de vreemdeling met het overleggen van de brief van de Nationaal Democratische Partij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat hij daadwerkelijk lid was van de RPP en dat hij voor deze politieke partij activiteiten heeft verricht. Daarbij is in aanmerking genomen dat verweerder op meerdere essentiële punten zelfs geen basale informatie kon geven over de RPP, terwijl dit in redelijkheid van verweerder wel mocht worden verwacht. Hierbij is voorts in aanmerking genomen dat de echtheid van de brief niet kon worden vastgesteld en dat uit de brief zelf niet blijkt op welke wijze de inhoud van deze brief tot stand is gekomen. Geconcludeerd is dat aan de brief van de Nationaal Democratische Partij niet de waarde kan worden gehecht die de vreemdeling hieraan toegkend wenst te zien. Het beroep van de vreemdeling op de brief van de Nationaal Democratische Partij is daarmee in het in beroep bestreden besluit niet afgedaan met de enkele overweging dat de vreemdeling de authenticiteit van de brief van de Nationaal Democratische Partij niet aannemelijk heeft gemaakt omdat de authenticiteit van dit stuk niet kan worden vastgesteld. Dit heeft de rechtbank miskend.

Aangaande grief 2

- 4.2. Terecht heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.5 op pagina 2 van de uitspraak overwogen dat, gelet op de toerekenbare ongedocumenteerdheid van verweerder, van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan. Zoals ook blijkt uit de aanhef van rechtsoverweging 2.10 is de rechtbank zich er ook van bewust dat zij een terughoudende toets dient aan te leggen aangaande het standpunt van de Minister inzake de geloofwaardigheid van de feiten die de vreemdeling aan zijn asielrelaas ten grondslag heeft gelegd. Door vervolgens, in weerwil van het voorgaande, te overwegen dat verweerder wél juist heeft verklaard over de partijleider van de RPP en dat de Minister de vreemdeling, gelet op zijn bescheiden rol en zijn achtergrond als boer, niet heeft kunnen tegenwerpen dat hij geen kennis draagt van de landelijke bestuurscultuur en het beleid heeft de rechtbank het toepasselijke toetsingskader miskend en ten onrechte haar

eigen oordeel voor dat van de Minister in de plaats gesteld. Ten onrechte heeft de rechtbank daarbij de argumenten waarop de Minister zijn oordeel heeft gebaseerd dat het asielrelaas van verweerder ongeloofwaardig is, deels onbesproken gelaten. Daarbij wijst de Minister op het volgende.

- 4.3. De rechtbank overweegt dat de vreemdeling, anders dan de Minister stelt, tijdens nader gehoor wél juist heeft verklaard over de partijleider van de RPP. Nog afgezien van de omstandigheid dat deze stelling als zodanig niet door verweerder in deze procedure naar voren is gebracht berust deze overweging op een onjuiste lezing van het bestreden besluit. Immers, de Staatssecretaris heeft in het, in het bestreden besluit geïncorporeerde, voornemen van 21 augustus 2009 overwogen dat de vreemdeling tijdens het *aanvullend gehoor* (van 16 januari 2009) niet heeft kunnen verklaren wie verkiesbaar was voor de RPP in zijn eigen kiesdistrict, terwijl hij tevens heeft verklaard zich voor deze partij in dit district in de aanloop naar de verkiezingen te hebben ingezet. Gelet op de omstandigheid dat de vreemdeling heeft gesteld jarenlang lid te zijn geweest van de RPP, naar partijbijeenkomsten te zijn geweest en zicht actief te hebben ingezet voor de verkiezingen heeft de Minister in redelijkheid kunnen oordelen dat van verweerder had mogen worden verwacht dat hij kon verklaren over de kandidaten waarop bij die gelegenheid gestemd kon worden en dat van hem mocht worden verwacht dat hij tenminste over enige basale kennis beschikte van de landelijke bestuursstructuur en het beleid van de RPP. Bij dit oordeel heeft de Minister de gestelde achtergrond van de vreemdeling meegewogen. Terughoudend toetsend kon de rechtbank naar het oordeel van de Minister niet tot het oordeel komen dat de Minister dit niet aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen.

- 4.4. De rechtbank heeft tenslotte, gelet op het voorgaande, in rechtsoverweging 2.10 ten onrechte geconcludeerd dat de Minister niet zorgvuldig heeft gehandeld door te stellen dat de brief van de RPP op voorhand niet kan leiden tot een geloofwaardig geacht asielrelaas. Het enkel overleggen van een brief van de RPP noopte de Minister dan ook, gelet op het voorgaande, niet tot het laten verrichten van nader onderzoek door het ministerie van Buitenlandse Zaken. De rechtbank heeft dit miskend.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 2 oktober 2009 ingestelde beroep.

Zwolle, 18 mei 2010



Gemachtigde.

N.A.P. Trommelen, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
postbus 40052, 8004 DB ZWOLLE
telefoon (038) 038-8886297
telefax 038 - 888 6557 / 6558